

तस्माद्वाविंशत्संख्यमित्यादि । अन्तरभावनया त्वेकान-
विंशमष्टाविंशमित्यादि । पूर्णं दोर्जां कोटिज्जां
त्रिज्जां च प्रकल्प्य प्रथमं खण्डमेवं षष्टिः ६० स्यात् ।
अथ यदि सैव त्रिज्जा चतुर्विंशतिज्जांर्वाणि तदर्धमाह ।
कोटिजीवाशताभ्यस्तेत्यादि । अत्रापि त्रिज्जाधर्ममष्टमं
ज्जाधर्मं सा भुजज्जा । षोडशं कोटिज्जा सा को-
टिज्जा शतगुणा गोदस्त्रतिथि(१५२६) भाजिता । या तु
दोर्जा सा तु निजेन सप्ताह्ववेदांशिन ४६७हीना कार्या ।
यदि तयोरैक्यं क्रियते तदा नवमं ज्जाधर्मं भवति ।
यद्यन्तरं तदा सप्तमं स्यात् । एवं समासभावनया
नवमादशमं दशमादेकादशमित्यादि । तथा अन्तरभावनया
सप्तमात् षष्ठं षष्ठात् पञ्चममित्यादि । एवं प्रथमं सप्तांशो
नं तत्त्वदस्त्र २२५मितं भवति । अथवा पूर्णं ० दोर्जां
त्रिज्जां च कोटिज्जां प्रकल्प्य साध्यते तथापि तदेव । ततः
समासभावनया द्वितीयादीन्खिलानि भवन्ति । अथ वा
त्रिज्जां दोर्जां प्रकल्प्य पूर्णं कोटिज्जां च प्रकल्प्य
साध्यते तदा त्रयोविंशसुप्तद्यते तस्मादन्तरभावनया द्वविं-
शम् २२ । ततोऽप्येकविंशम् २१ । एवमखिलान्यपि
निष्पद्यन्ते । अथ भावनामाह । चापयोरिष्टयोरित्यादि ।
इष्टयोश्चापयोर्ये दोर्जे त्रिं ते कर्षभूमौ स्याथे । तयोरध-
स्तात् कोटिज्जे च । ततः प्रथमकोटिज्जा द्वितीयदो-
र्जेत्या गुण्या । ततो द्वितीयकोटिज्जा प्रथमदोर्जेत्या
गुण्या । हे अपि त्रिज्जायाभाजे । फलयोः समास-
श्चापैक्यभुजज्जा ज्जा भवति । अन्तरं चापान्तरस्य ज्जा
भवति । इयं सिद्धज्जातोऽन्यज्जासाधने भावना ।
तद्यथा । तस्य भावनया प्रथमज्जाधर्मस्य प्रथमज्जाधर्मं
सह समासभावनया द्वितीयं, द्वितीयस्य द्वितीयेनैवं चतुर्थ-
मित्यादि । अथातस्य भावनया द्वितीयतृतीययोः समा-
सभावनया पञ्चमम् । अन्तरभावनया प्रथमं स्यादित्यादि ।
अष्टष्टव्यासाधं ज्जाज्ञानार्थमाह । आद्यज्जाचापभाग-
नामित्यादि । यावद्भिरंशैरेका ज्जा लभ्यते ते आद्यज्जा-
ज्जाचापांशाः । प्रतिभागज्जाकारिधिरिति । त्रिसप्त-
पञ्चभि ५७२ भक्तात्यादिना प्रागुक्तप्रकारेणैकभागस्य
ज्जाभागीय तद्भावनातो भागद्वयस्यैवं तेषां भागानां
ज्जा साध्या साभीष्टत्रिज्जाया हृता वखनलाश्विवाह्वुभि
३४२८ भक्ता प्रथमज्जा स्यात् । तस्मात्स्यैव सह भाव-
नया द्वितीयाद्याः सिध्यन्ति” प्रभिताक्षरा ।

जीवातु पु० जीवति जीव-श्च-कर्त्तरि आत्, जीवत्व-

नेन जीव-करणे वा आत् । १ अत्र २ जीवनौषधे ३ मृत-
संजीवनौषधे च भावे आत् । ४ जीवने । मेदि० “रे हस्त !
दक्षिण ! मृतस्य शिशोर्द्विजस्य जीवातवे विस्वज मूह-
सुनौ कपाणम्” उत्तरच० । “आर्त्तया पुनर्जीवातवे न
मर्त्तवे” ताण्ड्य० ब्रा० १।५।१८ जीवितमिति भाष्योक्तेः
तवेप्रत्ययान्तमित्यन्ते तथा च जीव-तुमर्थे तवे वा०
दीर्घः । न मर्त्तवे इति साहचर्यात् जीवितमित्यर्थकता
तच्च तवेप्रत्ययान्तवयैव सिध्यतीति बोध्यम् ।

जीवातुमत् पु० जीवात्+मत् । आयुष्कामेष्टौ देवता-
भेदे “आयुष्कामेष्टां जीवातुमन्तौ” आश्व० श्रौ० २।१०।
२ । “जीवातुमन्तौ सव्योप्युपस्था” २।१६।१६ ।

जीवात्मन् पु० जीवति जीव-श्च कर्म । प्राणसञ्चार-
युक्ते आत्मनि प्राणिनि । “संयोगो योग इत्युक्तौ
जीवात्मपरात्मनोः” योगशा० । “जीवात्मन् ! पश्य भद्रं
ते मातरं पितरञ्च ते” भाग० ६।१६।२ ।

जीवादान न० ६त० । “अयोगस्तु भयोराधानं परिकर्त्तिका
परिस्त्रावाः प्रवाहिका हृदयोपसरणमग्र्यहोऽभियोगो
जीवादानमिति नव व्यापदो वैद्यनिमित्ता भवन्तीति”
सुश्रुतोक्ते वैद्यनिमित्ते व्यापद्वेदे तच्च वमनविरेचनव्या-
पद्वेदेः यथोक्तं तत्रैव

“अथातो वमनविरेचनव्यापद्विक्रितं व्याख्यास्यामः।
वैद्यातरनिमित्तं वमनं च पञ्चदशधा व्यापद्यते तत्र वम-
नस्याधोगतिरुद्धं विरेचनस्येति पृथक् । सामान्यसुभयोः
सावशेषौषधत्वं जीवौषधत्वं हीनाधिदोषापहृतत्वं
यातशूलमयोगातियोगौ जीवादानमाधानं परिकर्त्तिका
परिस्त्रावः प्रवाहिकाहृदयोपसरणं विवक्ष्य” इति ।

जीवाधार पु० ६त० । हृदये हेमच० । “हृदयं तस्माद् हृद-
यम्” का० ७० जीवस्य हृदयाधारत्वोक्ते साध्यात्वम् ।

जीवान्तक पु० जीवसन्त्यति अन्ति-नामवा० खुल् । जीवनार्थं
प्राणिनाशके शाकुनिके अमरः २ प्राणिनाशकमात्रे त्रि०

जीवाद्द्विपिण्डक पु० सूर्यसि० परिभाषिते चक्रस्य राशिकलानां
१८०० शतानामष्टमे मागे २२५ यथाह ख० सि० “राशि-
लिप्ताष्टमो भागः प्रथमं ज्याद्द्विचत्रते” तच्च द्विभक्ते लब्धो
नमित्त्रितं तद् द्वितीयकम् । आद्येनैवं क्रमात् पिण्डान्
भक्त्वा लब्धोनसंयुताः । खण्डकाः सुसुतविंशज्जाद्यै-
पिण्डाः क्रमादमौ” । “एकराशिकलानामष्टादशशता-
नासष्टमोऽंशस्तत्त्वान्त्रिमितः २२५ प्रथममाद्यं ज्याद्द्विं सम्-
र्थजीवाद्द्विपिण्डकः कथ्यते तदभिज्ञैः” रङ्ग० । अत्र